

[Kirkeministeren]

menighedsrådsloven af 1922. Dog er det fundet hensigtsmæssigt, at regler om fremgangsmåden ved menighedsråds afgivelse af indstilling fastsættes administrativt, og der er derfor i lovforslaget optaget en bemyndigelse til kirkeministeren til at fastsætte de nærmere regler herom.

I overensstemmelse med gældende praksis foreslås der nu ved lov fastsat regler om menighedsråds medvirken ved ansættelse i visse hjælpepræstestillinger.

Ved lovforslaget begrænses kirkeministerens kompetence ved ansættelse af sognepræst i pastorater, hvor der kun er normeret én sognepræstestilling. Det har i praksis vist sig, at en valgmulighed i den foreliggende situation kun har haft teoretisk betydning.

Kapitel 3 og 4 indeholder regler om menighedsråds medvirken og kirkeministerens udnævnelseskompetence ved ansættelse i stillinger som provst og domprovst. Reglerne er i overensstemmelse med gældende ret.

De efter praksis gældende regler om kompetence til at foretage ansættelse og afskedigelse i stillinger som kirke- og kirkegårdsfunktionær fastsættes med lovforslagets kapitel 5 for første gang i den kirkelige lovgivning.

I lovforslagets kapitel 6 lovfæstes kompetenceregler vedrørende ansættelse i stillinger ved stiftsadministrationerne. Forslaget er i overensstemmelse med praksis på området.

Lovforslagets kapitel 7 indeholder særlige regler vedrørende præsters ansættelsesforhold, om bl.a. tjenestebolig og medhjælp til konfirmandundervisning. Præsters tjenesteboligpligt kan udledes af tjenstemandsloven og har tidligere været fastsat i den ældre kirkelige lovgivning. Af hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende omkring præsters betjening af en sognemenighed, foreslås ved lovforslaget en regel herom på ny optaget i den kirkelige lovgivning. Menighedsrådene forpligtes samtidig til at etablere tjenestebolig.

Reglen om antagelse af hjælp til konfirmandundervisning svarer til den gældende bestemmelse i lov om folkekirkens lønningsvæsen.

Der vil nu med hjemmel i loven kunne afholdes udgifter til det arbejde, der udføres af præster, der er ansat til at betjene institutioner eller grupper af personer, f.eks. fængselspræster og studenterpræster. Herved afhjælpes en skævhed i forhold til sognepræster, der får bevilget

midler til sognearbejde af menighedsrådenes rådighedsbeløb.

Reglerne i kapitel 8 svarer til gældende ret. Reglerne om kompetencen til at fastsætte bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår for kirke- og kirkegårdsfunktionærer, om forhandlingsret og om kirkebetjeningens ordning findes for tiden i lov om folkekirkens lønningsvæsen.

Fra menighedsrådsloven af 1922 overføres reglen om pligt for et menighedsråd til at høre en kirkefunktionær i sager vedrørende dennes ansættelsesforhold.

I kapitel 9 videreføres i moderniseret form en regel fra folkekirkens lønningslov om understøttelse til ikkepensionssikret personale i folkekirken.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper og stiftsøvrigheder, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening og samtlige kirkefunktionærorganisationer, har ingen økonomiske konsekvenser for stat eller kommune.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille dette til velvilig behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en kommunal tjenstemandsret. (Organisationsansvar m.v.).

(Lovforslag nr. L 145).

Formålet med lovforslaget er at skabe hjemmel for organisationsansvar på det kommunale tjenstemandsområde. Forslaget herom skal ses i sammenhæng med Finansministeriets lovforslag om ændringer i tjenstemandsloven, hvorefter der indføres organisationsansvar på det statslige tjenstemandsområde.

Endvidere indeholder lovforslaget et forslag om ophævelse af det særlige påtaleudvalg, der kan anlægge sager ved tjenstemandsretten. Efter at den kommunale tjenstemandsret nu har fungeret i nogle år og fastlagt en praksis med hensyn til behandlingen af sager om kollektive overtrædelser, skønnes der ikke længere at være behov for, at kompetencen til at rejse sag ved tjenstemandsretten er henlagt til et udvalg, der er fælles for hele den kommunale sektor.